

သိန်းမင်းစာပေ

# ပိုက်ကလပ်နန်းစေ

သံသယ၏အစွန်းတစ်ဖက်မှာ

ဟန်ချိ သိန်းရွှေ ကြည်

## အခန်း (၁)

ဖြူသွယ်လှပပြီး ခေတ်ဆန်ဆန် ဝတ်ဆင်ပြင်ဆင်ထားသော သျှားလက်သည် ၊ ပြီးဆုံးသွားသော မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို စိတ်ဝင်စားခြင်းကင်းမဲ့သောအကြည့်နှင့် ကြည့်နေသည်။ ။

စိန်မေရီဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးထဲမှာ စောစောက မင်္ဂလာအခမ်းအနားကျင်းပနေစဉ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသလောက် အခမ်းအနားပြီးဆုံးချိန်မှာ ဆူညံသွားသည်။ ။

သတို့သမီးက သူ့လက်ထဲက ဘိုကေပန်းစည်းကို အပျိုများ တစ်သိုက်ရှိနေသည့်ဘက်သို့ ပစ်လိုက်သည်။ ။ ပန်းစည်းကို ဖမ်းမိသောအပျိုလေးကို အားလုံးဝိုင်း၍ နောက်ပြောင်နေသည်။ ။

သျှားလက်တို့ ရဲ့ ခရစ်ယာန်အယူအဆလေး တစ်ခုက ထိုပန်းစည်းကို ရရှိသူအပျိုသည် မကြာခင် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည် တဲ့။ ။ ထိုစကားကို အမှတ်ပြန်ရပြီး အဖိုးတန်ဆိုးဆေးတွေဖြင့် လှပတောက်ပြောင်နေသော သျှားလက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလှလှလေးမှာ မဲ့ပြီးလေးတစ်ခု ဝေသွားသည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ သျှားလက် ဘိုကေးကို ဖမ်းမိကြတဲ့ တို့ သုံးယောက်ထဲမှာ နှစ်ယောက်စွဲသွားပြီ၊ သျှားလက်တစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်နော်

သျှားလက်ရဲ့ အခင်ရဆုံး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အနက် ဘေဘီနှင့် ပီတာတို့ လင်မယားက သျှားလက်ကို နောက်ပြောင်သည်။ ။ စောစောက မဲ့နေသော သျှားလက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးက အတည်ဘက်သို့ ယိုင်သွားသည်။ ။

"ဟုတ်တယ်သျှားလက်၊ မင်းရဲ့ အခင်ရဆုံး အချစ်ရဆုံး သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ယောက်ျားရသွားပြီနော် မင်းအပျိုကြီး ဘဝကိုစွန့်လွှတ်ဖို့ စဉ်းစားသင့်ပြီ"

ဘေဘီရဲ့ ယောက်ျား ပီတာက ပြုံးရယ်ပြီး သျှားလက်ကို နောက်ပြောင်လိုက်သည်။ ။ သျှားလက်ရဲ့ မျက်ဝန်းလှလှလေးထဲမှာ ဒေါသရောင်လေး လင်းလက်သွားသည်။ ။

"ဒီမှာ ကိုပီတာ သျှားလက်အပျိုကြီးလုပ်နေတာ ဘယ်သူ့ကိုထိခိုက်နေလို့လဲ"

ဆတ်ဆတ်ကြဲမလေး သျှားလက် အကြောင်းသိနေသောဘေဘီက အချစ်ရဆုံးသူငယ်ချင်းနှင့် ယောက်ျားဖြစ်သူကို ကတောက်ကဆ မဖြစ်စေချင်၍ ကြားဝင်လိုက်သည်။ ။

"သျှားလက်ရယ် နင့်ကို ကိုပီတာက ငါတို့လို ပျော်စေချင်လို့ စေတနာနဲ့ ပြောတာပါဟာ"

သျှားလက်ရဲ့ မျက်ဝန်းထဲက ဒေါသရောင်တွေ ပိုပြီး တောက်ပြောင်လာသည်။ ။ သျှားလက်ရဲ့ တိုက်ကွက်က ပီတာ့ဆီကနေ ဘေဘီဆီသို့ ပြောင်းသွားသည်။ ။

"ဘာပြောတယ် ပျော်စေချင်လို့ ဟုတ်လား၊ ယောက်ျားယူမှ ပျော်ရမှာ လား ဘေဘီရယ်၊ သစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျားတွေကို နင်ပဲယုံချင်"

ချစ်ချင်ချစ်၊ ငါကတော့ သူတို့ ကို လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘူး"

သျှားလက်က အနားမှာ ရှိသည့် ပီတာကိုပင် အားမနာဘဲစိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပြောချလိုက်သည် ။ သျှားလက်အကြောင်း ကို သိနေသော ပီတာက မျက်နှာတစ်စက်မညှိုးဘဲ ရယ်မြဲရယ်နေသည် ။

"ခက်ပါလား သျှားလက်ရယ်၊ နင့်အဖွဲ့ကို ငါ ဘယ်လိုချွတ်ရမလဲ၊ အဲလိုကြီး အမုန်းတွေ အာဃာတတွေ ထားနေရတာ နင်ပင်ပန်းပါတယ် ဟာ"

"ဒီမှာ ဘေဘီ ငါ့ကို တရားရေအေးတိုက်ကျွေးမနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်တဲ့ ငါ့ဘဝကို ငါပျော်သလို၊ ငါနေချင်သလိုနေစမ်းပါရစေ"

"ကဲ ဒေါသတွေ အသာထား သျှားလက်ရေ၊ ကိုယ်တို့ ယုဇနကို သွားကြရအောင်"

နီမီနှင့် တော်မီတို့ ရဲ့ မင်္ဂလာကျွေးမွေးပွဲကို ယုဇနဟိုတယ်မှာ ကျွေးမွေးရန် စီစဉ်ထားပြီး ဖြစ်သည် ။ နီမီရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်မှာ သူမရဲ့ ခံစားမှုတွေကို ရှေ့တန်းမတင်ချင်၍ သျှားလက်က သူမရဲ့ ဒေါသတွေကို မျိုသိပ်လိုက်သည် ။

ရပ်ထားသော ကားဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ပြီး သော့ကို ဖွင့်ကာ တံခါးကို ဖွင့်ဝင်သည် ။ ဘေဘီတို့ ကားနောက်မှ နေ သူမရဲ့ ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့သည် ။

ကားမောင်းနေရင်းက သူမတို့ ရဲ့ မိသားစုအကြောင်းကို တွေးမိပြန်သည် ။ နာကြည်းစရာကောင်းလွန်းသော အဖြစ်များကို ခါးသီးစွာပြန်

လည်၍ သတိရမိပြန်သည် ။

"အလကား သစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျားတွေ"

\*\*\*\*\*

## အခန်း (၂)

ယုဇနဟိုတယ်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ကားပတ်ကင်ရှိသည့်နေရာမှာ သျှားလက်က ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ဘေဘီနှင့် ပီတာက သူတို့ မိတ်ဆွေတွေနှင့် စကားပြောရင်း ဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင်နေပြီ။ သျှားလက်က နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေးပင် လျှောက်လိုက်လာသည်။

ကေ့က ပြ ဘေပေ ၁၆၂၁ သျှားလက်ရဲ့ ဒေါက်ဖိနပ်ချွန်လေးက စည်းဝါးချက်မှန်မှန် ကြားနေရသည်။ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့နှင့် ဟိုတယ်တွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသော သျှားလက်ထံသို့ ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားတွေရဲ့ အကြည့်တော်တော်များများ ရောက်နေသည်။

သျှားလက်က သူမရဲ့ ပင်ကိုပုံစံလေးအတိုင်း မျက်နှာလေးကိုချီပြီး မျဉ်းတစ်ကြောင်းတည်းရှိသော ခြေလှမ်းကြောင်းများ အတိုင်း လျှောက်လာသည်။ ဧည့်သည် အပြည့် မရှိသေးသော စားပွဲတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"သျှားလက်တို့ နဲ့ လာမထိုင်ဘူးလား"

ဘေဘီက အနားမှာ ဖြတ်သွားရင်း သျှားလက်ရဲ့ ပခုံးကိုပုတ်ပြီး မေးသည်။

"ရတယ် ဒီမှာ ပဲ ထိုင်တော့မယ်"

ဘေဘီက သျှားလက် စိတ်မကြည်မလင် ဖြစ်နေသည် ကိုသဘော

ပေါက်ကြီး လွှတ်ထားသည်။ သျှားလက်က စိတ်မကြည်လျှင် တစ်ယောက်တည်းနေရသည် ကို နှစ်သက်သည် ဆိုတာ သူငယ်ချင်းအရင်းတွေမို့ ဘေဘီက ကောင်းကောင်း ကြီး သိနေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ဧည့်သည်များ တဖွဲဖွဲရောက် လာပြီး ဧည့်ခန်းမကြီးပြည့်လျှံနေလေပြီ။

သတို့ သမီး၊ သတို့ သားက ဧည့်သည် များကို လိုက်လံ နှုတ်ဆက်ကာ ဧည့်ခံနေသည်။ သျှားလက်က ရှေ့သို့ ရောက်လာသော စားသောက်ဖွယ်ရာထဲက ကိတ်မုန့်တစ်ချပ်ကို ယူ၍ စားသည်။ ပြီးတော့ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ရင်းနှင့် စိတ်ထဲက တစ်မျိုးခံစားရသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ စူးစိုက်စွာ ကြည့်သည့်အကြည့်ကို ခံစားမိသည်။ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ရင်းက တစ်ဖက်စားပွဲဆီသို့ အကြည့်က ရောက်သွားသည်။ သူမကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မျက်ဝန်းတောက်တောက်နှင့် ကြည့်နေသူကို တန်ပြန်ကြည့်ရင်း ထိုသူရဲ့ အသွင်အပြင်ကို လေ့လာလိုက်သည်။ ရုပ်ရည်က တည်တည်ကြည်ကြည်ရှိသလို အလွန်ယောက်ျားပီသ ချောမွေ့သည့် သူတစ်ဦးပါပဲ။ အထက်တန်းလွှာမှ လူချော တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ဆိုတာ သေချာပေါက် တွက်လိုက်သည်။

ထိုသူထံမှ အကြည့်ကို သျှားလက်က လွှဲလိုက်သည်။ နောက်တစ်ခါပြန်အကြည့်မှာ သူရဲ့ စူးရှသောအကြည့်အပြင် အပြုံးငွေ့ငွေ့ နှုတ်ခမ်းကို တွေ့ရပြန်သည်။ သူ့ဘေးဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားတော့ ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးကို တွေ့ရသည်။

ထိုအမျိုးသမီးက သူ့ကို စကားပြောသည် ကို သူကပြန်ပြောသည်။ ပြီးတော့ ကလေးတစ်ယောက်က အမျိုးသမီးကို မာမီဟု ခေါ်ပြီး

ဘာပြောနေသည် မသိ။ သျှားလက် သေချာပေါက် တွက်လိုက်သည် ကား ထိုသူသည် ထိုအမျိုးသမီးရဲ့ ခင်ပွန်း ကလေးများ ရဲ့ အဖေဆိုတာ ကိုပင်။

"ဟွန့် ကလေးအဖေက အားမနာလျှာမကြိုး မယားတစ်ယောက်လုံး ဘေးမှာ ငုတ်တုတ်ထားပြီး ငါ့ကို ငမ်းနေတာများ ခေါ်တောတစ်ထောင် အားနဲ့ "

နှုတ်ခမ်းလေး မသိမသာတွန့်ပြီး စိတ်ထဲက မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့နှင့် ထိုသူကို ကောင်းကောင်း ကြီး ဝေဖန်ပစ်လိုက်သည် ။

"ရွံ့မုန်းစရာကောင်းလိုက်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ကြည့်ပါလား ငါ့ကိုများကြည့်နေလိုက်တာ ဆွဲပြီး ပိတ်ကို တီးပစ်ချင်တယ်"

ယောက်ျားမုန်းဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသော သျှားလက်က ထိုအမျိုး သားကို ဒေါသတွေ အလုံးအရင်း ဖြစ်နေသည် ။ အမြင်ကတ်စွာ ရှိနေ သော်လည်း သူမရဲ့ အကြည့်က ထိုသူထံသို့ ရောက်သွားပြန်သည် ။

စိုက်မတ်သောအကြည့်များကို ပြန်၍ ခံစားရပြီး ရင်ထဲမှာ ဒေါသစိ တ်တွေ တလိပ်လိပ်တက်နေသည် ။ ပြည့်ဖြိုးသော အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပုလဲသွယ်လို ဖြူဖွေးသော သွားများ နှင့် ဖိကိုက်လိုက်မိလျက်သားဖြစ်သွားသည် ။ ထိုအဖြစ်ကို တစ်ဖက်လူက မြ င်သွားပြီး ပို၍ ပြုံးလဲ့လာသော နှုတ်ခမ်းလွှာကို တွေ့ရသည် ။

ထိုသူရဲ့ အပြုံးက သျှားလက်ရဲ့ ဒေါသကို ပိုပြီး နှိုးဆွလိုက်သည် ။ တစ်ဖက်က ကလေးရဲ့ ပူဆာသံကို ကြားရသည် ။

"မာမီ ရှယ်လီ ရှူးရှူးသွားကျင်တယ်"

"ဒုက္ခပါပဲ ရှယ်လီရယ်၊ ဒက်ဒီကို လိုက်ပို့ခိုင်း"

"ဒက်ဒီက ဒီနားမှာ မှ မရှိတာ"

ကလေးရဲ့ စကားကြောင့် သျှားလက်က ထိုသူကို ကလေးအဖေလို အထင်လွဲခဲ့ပြီ ဆိုတာသိလိုက်ရသည်။ ဒါပေမဲ့ အကြည့်ရဲလွန်းတဲ့ ထိုသူကို မကျေမနပ်ဖြစ်သည့် စိတ်ကတော့ ပြေမသွားပါ။

မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲက ပြီးဆုံးပြီမို့ ဧည့်သည် တွေ အလျှိုလျှိုထပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြသည်။ သျှားလက်လည်း ပြန်ချင်ပါသည်။ မင်္ဂလာဆောင်ဆိုလျှင် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားခဲ့သော သျှားလက်က သူငယ်ချင်းအရင်း မင်္ဂလာဆောင်မို့ လာခဲ့ခြင်းပါ။

ဧည့်သည် နည်းနည်းစဲသည် အထိစောင့်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထခဲ့သည်။ ထိုသူကို လှမ်းအကြည့် တွေ့ခဲ့သော နေရာမှာ မရှိပါ။ ရုတ်တရက် ရင်ထဲမှာ လေဟာနယ်လေးတစ်ခု ဖြစ်သွားသည်။

"သွားစမ်းပါ ဒီလူကဘာမို့ ငါ့စိတ်ကို လာနှောင့်ယှက်နေရတာလဲ"

မကျေမနပ်စိတ်နှင့်အတူ မျက်နှာကလည်း ကြည်လင်ခြင်းမရှိပါ။ နေရာမှ ထပြီး တော်မီနှင့် နို့မီတို့ အသစ်စက်စက် ဇနီးမောင်နှံကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"ငါပြန်တော့မယ် နို့မီရယ်"

"ကျေးဇူးပဲ သျှားလက်၊ ဒင်နာကို လာခဲ့နော်"

"လာရဦးမှာ လား"

"လာရမှာ ပေါ့၊ ငါနဲ့ နင်က သိပ်ချစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ"

"ကောင်းပြီလေ လာခဲ့မယ်၊ ဘယ်အချိန်လဲ"

"ငါတို့ အိမ်မှာ ပဲနော်၊ ညရှစ်နာရီပေါ့"

"ကောင်းပြီ လာခဲ့မယ်"

သျှားလက်က ကားနားရောက်သည် အထိ ထိုသူကိုမတွေ့တော့ပါ။ သျှားလက်ကို တစ်နေရာက ထိုသူ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည် ဆိုတာ သျှားလက်မသိရှာပါ။ ယုဇနဟိုတယ်ကနေ၊ သျှားလက်ကားမောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

မြေနီကုန်းမပိုလမ်းရှိ သူမရဲ့ ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်းဆီသို့ပြန်ခဲ့သည်။ ။ ကျဉ်းကျပ်နေသော အဝတ်အစားများကို လဲပြီး ညောင်းညာသမျှကို ခုတင်ပေါ် ခါးဆန့်လိုက်သည်။ ။

တစ်ခန်းလုံး အဲယားကွန်း တပ်ထား၍ သျှားလက်ရဲ့ တိုက်ခန်းလေးက အေးနေသည်။ ။ မတွေးတောဘဲလျက် သျှားလက်ရဲ့ အမြင်အာရုံထဲသို့ ထိုသူရဲ့ ရုပ်ပုံက တိုးဝင်လာသည်။ ။

"ဒီလူတော့ သေတော့မှာ ပဲ၊ ဘာလို့ ငါ့စိတ်ကို လာပြီး နှောင့်ယှက်နေရတာလဲ"

အသံထွက်အောင်ပင် ထိုသူကို မေတ္တာပို့လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ တဖြည်းဖြည်း ငိုက်မျည်း လာပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်။ ။

\*\*\*\*\*

ဖျတ်ခနဲ နိုး လာပြီး နာရီဆီသို့ စိုးရိမ်ကြည့်က ချက်ချင်းရောက်သွားသည်။ ။

"တော်ပါသေးရဲ့ ခြောက်နာရီကျော်ကျော်ပဲ ရှိသေးလို့ "

အိပ်ရာပေါ်ကနေ သျှားလက်ထလိုက်သည်။ ။ ရင်ထဲမှာ ပူပူလောင်

လောင်ရှိလာသည် နှင့် ရေခဲသေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး ရေခဲရေကို သောက်သည် ။

"အင်း နို့မိတို့ ရဲ့ ဒင်နာကို သွားရဦးမှာ ပါလား၊ ဘာဝတ်သွားရမလဲ"

နံရံကပ် အဝတ်ဗီရိဆီသို့ လျှောက်ခဲ့ပြီးအဝတ်ဗီရိကို ဖွင့်သည် ။ ဘာအဝတ်အစားကို ဝတ်ရမည်ကို ရွေးလိုက်သည် ။ စကပ်ထဘီနှင့် ထိုဝတ်စုံသည် သူမရဲ့ ကြော့ရှင်းလှပသော ကိုယ်လုံးအလှကို ပေါ်လွင်နေသည် ။

တွန့်ကြေမှုအနည်းငယ်ရှိနေ၍ အဝတ်အစားကို သျှားလက်က လျှပ်စစ်မီးပူနှင့် ထိုးသည် ။ ပြီးမှ ရေချိုးသည် ။ ရေချိုးပြီး မျက်နှာကို လှပမှုန့်ညက်နေအောင် ပြင်ဆင်သည် ။

အဝတ်အစားပါ ဝတ်ဆင်ပြီး ကြေးမုံပြင်မှာ ထင်ဟပ်လာသော မိမိရဲ့ ရုပ်သွင်ကို၊ ကိုယ်လေးဘယ်စောင်း ညာလှည့်နှင့်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးသည် ၊ စိတ်တိုင်းကျမှ ၊ မှန်ရှေ့ကနေခွာလိုက်သည် ။

ပိုက်ဆံအိတ်အဖြူရောင်လေးကို ကိုင်ပြီး ငွေရောင်ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကို စီးလိုက်သည် ။ တိုက်ခန်းရဲ့ ပထမထပ်တွင် နေသည် မို့ ကားဆီရောက်ရန် လှေကားတစ်ဆစ်ချိုးကို ဆင်းခဲ့ရသေးသည် ။ အင်္ဂါကလေးကားပေါ်မှာ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ရဲ့ ခွာသံလေးက ထင်ဟပ်မြည်ဟည်းနေသည် ။ ကြော့ကြော့မော့မော့ဟန် အနေအထား ဖြင့် ကားဆီသို့ သျှားလက်က လျှောက်လာသည် ။ နို့မိတို့ အိမ်ဆီသို့ ကားကို သွက်လက်စွာ မောင်းနှင်ခဲ့သည် ။

ဗိသုကာအင်ဂျင်နီယာမလေး သျှားလက်ရဲ့ ဦးခေါင်းထဲသို့ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သော အတွေးစများ ဝင်လာသည် ။ သျှားလက်က အစိုးရဝန်ထမ်းအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ ကန်ထရိုက်များ နှင့်ပေါင်းပြီး အဆောက်

အဦ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေသည်။ ။

သူငယ်ချင်းဘေဘီ၏ ယောက်ျား ပီတာက ကန်ထရိုက်တာအလုပ်ကို လုပ်နေသည်။ ။ ယခင်က ပီတာနှင့်တွဲပြီး အလုပ်ကို မလုပ်ကိုင်ဖူးသော်လည်း ယခု ပီတာက မန္တလေးတွင် ကန်ထရိုက်တစ်ခုရ၍ သျှားလက်ကို သူတို့ နှင့်အတူ လုပ်ကိုင်ရန် ကမ်းလှမ်းသည်။ ။

ပီတာက ကြီးကြီးမားမား ကန်ထရိုက်တစ်ခုကို ရရှိထားသည်။ ။ သျှားလက်က လုပ်ခဲ့ဖူးသော အလုပ်များ ထက် ပီတာရထားသောအလုပ်ကပို၍ ကြီးမားသည်ဝါသဖြင့် စိတ်ဝင်စားမှု အထူးရှိနေသည်။ ။

ပီတာတို့ နှင့် လက်တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ရန် စိတ်အားထက်သန်နေသည်။ ။ ပီတာ၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လိုလိုလားလား လက်ခံထားသည်။ ။

တည်ဆောက်ရမည်က ဟိုတယ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ။ ထိုဟိုတယ်ကို ခမ်းနားထည်ဝါစွာ တည်ဆောက်လိုကြောင်း ပီတာက ပြောထားသည်။ ။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းကောင်း နှင့် အဆင့်မြင့်သော ဒီဇိုင်းကိုလည်း ရှယ်ယာရှင်များက လိုလားသည် ကို ပီတာက ပြောပြခဲ့သည်။ ။

"သျှားလက်က ဒီဇိုင်းလှလှကို စိတ်ကူးကောင်းကောင်း နဲ့ ဆွဲနိုင်မလား"

"ကြိုးစားကြည့်မယ်လေ"

ပီတာနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့စဉ်က ပီတာက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမေးသည်။ ။ သျှားလက်ကလည်း ရဲရဲကြီး အာမမခံဘဲ မယုတ်မလွန်ပြောခဲ့သည်။ ။

"သျှားလက်နဲ့ အတူ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ကိုင်နိုင်မယ့် လူတစ်ယောက်ကိုလည်း ကိုယ်တို့ ရှာထားတယ်။ သူ့ရဲ့ ဒီဇိုင်းနဲ့ ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဟိုတယ်နှစ်ခုက သိပ်ပြီး ခမ်းနားတာပဲ"

"ဟုတ်လား"

"သျှားလက်နဲ့ သူ နှစ်ယောက်ပေါင်းလိုက်ရင် သိပ်ပြီး လှပအဆင့်မြင့်တဲ့ ဟိုတယ်အဆောက်အဦတစ်ခု ဆောက်လုပ်နိုင်မယ်လို့ ကိုယ်ယုံကြည်တယ်"

"ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ ကိုပီတာရယ်"

အရည်အချင်းရှိသောသူနှင့် လက်တွဲပြီး လုပ်ကိုင်ရမည်ဆို၍ သျှားလက်က ကျေနပ်သွားသည်။ လုပ်ရမည့်အလုပ်အတွက် သိပ်ကိုအားတက်သရော ရှိနေသည်။

ကားကို ကျင်လည်စွာ မောင်းနှင်ပြီး နိုမီတို့ အိမ်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအချို့ကိုသာ ညစာစားပွဲကိုဖိတ်ထားသည်။ ခြံထဲတွင် ကားအစီးရေ နည်းနည်းကိုသာ တွေ့ရသည်။

မိမိနည်းနည်း နောက်ကျနေသည် မို့ အခြားဧည့်သည် များ ရောက်နှင့်ပြီးသည် ကို တွေ့ရသည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး စားပွဲများ၊ မီးရောင်စုံများ လင်းလက်နေရာရှိ လူစုဆီသို့ သျှားလက် လျှောက်လာသည်။

"ဟယ် သျှားလက် အရမ်းနောက်ကျလို့ မလာတော့ဘူးတောင်ထင်နေတာ"

နိုမီက သူမအနားရောက် လာပြီး သျှားလက်ရဲ့ လက်ကို ဆွဲဖက်လိုက်ကာ ပြောသည်။

"အိပ်ပျော်သွားလို့ ပါ နိုမီရယ်၊ တို့ ရောက်လာတာ သိပ်နောက်မကျပါဘူး"

"လာ ဘာသောက်မလဲ အမျိုးသမီးတွေအတွက် ပိုင်အကောင်းစား စီစဉ်ထားတယ်"

"တို့ ဘယ်တုန်းက ဝိုင်သောက်လို့ လဲ နို့မိရယ်၊ နင်ကလေး  
ယောက်ျားမှ ကောင်းကောင်း မရသေးဘူး၊ တို့ အကြိုက်တွေကို  
မေ့နေပြီလား"

နို့မိရဲ့ ပခုံးကို တွန်းလိုက်ပြီး သျှားလက်က ပြောလိုက်တော့ နို့မိက ရ  
ယ်သည်။ ။

"သျှားလက်ရဲ့ အကြိုက်ကို မမေ့ပါဘူးဟယ်၊ ဒါပေမဲ့ တော်မီရဲ့  
အကြိုက်ကိုလည်း သတိထားနေရပြီလေ"

"အေးလေ တော်မီက တို့ ထက် နင့်ဘဝမှာ ပိုပြီး အရေးပါနေပြီကိုး"

သျှားလက်က စိတ်တိုသလို စိတ်မကောင်းသလိုလိုနှင့်ပြောတော့ နို့မိ  
က စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ။

"သျှားလက်ရယ် သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ နင်က ငါ့ရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်  
ချင်း၊ တော်မီကတော့ ငါ့ရဲ့ အချစ်ဆုံး ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်စလုံး  
မှာ အမြင့်မားဆုံး တန်ဖိုးတွေ ရှိနေပါတယ်"

"တော်စမ်းပါ နို့မိရယ်၊ အဲဒီ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကြီးကို ငါနားခါး  
တယ်"

"နင့်ရဲ့ အစွဲအလမ်းက သေရာပါတော့မှာ လားသျှားလက်ရယ်"

နို့မိက ချစ်သူငယ်ချင်းကို စိတ်မသက်မသာနှင့်ကြည့်ပြီး ညည်းတွား  
လိုက်သည်။ ။ သျှားလက်ကတော့ မျက်နှာကြောလေး ခပ်တင်းတင်းပါပဲ။

"ဟုတ်တယ် နို့မိ သေသွားပြီးလို့ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံကို  
ရောက်တဲ့ အထိ ဒီအစွဲအလမ်းက ရှိနေဦးမှာ ပဲ ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်  
သက်ပြီး ခံယူထားတဲ့ ငါ့ရဲ့ ခံယူချက်က ဘယ်တော့မှ ၊ ဘယ်တော့မှ ကို  
ပြောင်းလဲမှာ မဟုတ်ဘူး "

"အေးလေ ငါကတော့ နင်ခံစားနေရတာကြည့်ပြီး၊ နင် စိတ်ပင်ပန်း နေတာကို စိတ်မကောင်းဘူး"

"ထားလိုက်ပါ၊ ငါ့ဘဝနဲ့ ငါပျော်နေတာပဲ"

"နင့်ရဲ့ အစွဲအလမ်းကို ပြောင်းပေးနိုင်တဲ့ လူ ပေါ်ပါစေလို့ ဘုရားသ ခင်ထံမှာ ငါအမြဲဆုတောင်းနေတယ်"

"အဲဒီဆုတောင်းကို ရပ်လိုက်စမ်းပါ နို့မီး၊ ငါ့ရဲ့ အေးချမ်းတဲ့ ဘဝကို အနှောင့်အယှက် မပေးချင်ပါနဲ့ "

"နင်သိပ်ပြီး ခေါင်းမာတာပဲ သျှားလက်ရယ်"

"အေးဟုတ်တယ် နင်တို့လို ယောက်ျားက ချော့လိုက်တာနဲ့ သူတို့ ရဲ့ ရှူးဂါးကုတ်တက် စကားတွေကို ငါနားမယောင်ဘူး နို့မီး၊ မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက လိုချင်တာမရခင် သေမလောက်ခံစားရတယ် ဘာတယ်ဆိုပြီး၊ အလိုပြည့်ရင် စွန့်ပစ်တတ်၊ ရက်စက်တတ်တဲ့ လူမျိုးတွေကို ငါလုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘူး"

"အေးလေ နင့်ကို ပြိုင်ပြီး မပြောချင်တော့ဘူး၊ ကဲ ဖူဖေးစစ်စတမ်မို့ မင်းကြိုက်တာ သွားယူစားပါ သျှားလက်"

"အင်း ရပါတယ်၊ ဒီအချို့ရည်လေးသောက်လိုက်ဦးမယ်"

"တခြားလူတွေကို ငါသွားပြီး ဧည့်ခံလိုက်ဦးမယ်"

"ရတယ်သွားပါ"

အချို့ရည်ကိုသောက်ရင်းနှင့် သျှားလက်က တခြား ဧည့်သည် များ ဆီသို့ အကြည့်ပို့လိုက်သည် ။ ယောက်ျားတချို့ အဖျောက်ယမကာကို သုံးဆောင်ရင်း စကားကို မိုးတိုးမတ်တတ်ရပ်ပြီး ပြောနေကြသည် ကို

တွေ့ရသည်။ ။

တစ်ယောက်တည်း တွေးတွေးငေးငေးနှင့်ထိုင်ပြီး အချို့ရည်ကို တစ်  
ဝက်လောက် သောက်လိုက်သည်။ ။

လက်ကျန်အချို့ရည်ကို စားပွဲပေါ်မှာ ထားပြီး တခြားစားပွဲများ ပေါ်  
သို့ စီစဉ်ထားသော စားသောက်ဖွယ်ရာများ ဆီကို လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။  
ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် အလွတ်ယူပြီး ဇွန်းခက်ရင်း တစ်စုံကိုပါ ယူလိုက်  
သည်။ ။

စားပွဲများ ပေါ်တွင် ဘဲဥပုံပန်းကန်ကြီးများ ဖြင့်  
စီစဉ်ထားသောအကြော်အလှော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြာဇံကြော်၊  
ထမင်းကြော်၊ ကြက်သား၊ ဝက်သား စသည့် စားသောက်စရာများ ထဲမှ  
သူမ ကြိုက်နှစ်သက်သော ထမင်းကြော်နှင့် တချို့ အသားကြော်ကို ထ  
ည့်သည်။ ။

ဟင်းချိုကို ခပ်ပေးနေသူက ငါးခေါင်းဟင်းချိုကို ပန်းကန်လုံးဖြင့်  
ထည့်ပေးသဖြင့် လင်ပန်းထဲမှ ထမင်းပန်းကန်နှင့် ဟင်းချိုပန်းကန်၊ အ  
ချဉ်ခွက်ပန်းကန်တို့ ကို ထည့်ယူပြီး စားပွဲဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

စောစောက စားပွဲမှာ အခြားသူတစ်ယောက်မှ ရောက်မလာသေးပါ။  
စားသောက်ဖွယ်ရာများကို တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး စား  
နေသည်။ ။

တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေသော သူမဆီသို့ ယောက်ျားတိုင်းလိုလိုရဲ့  
အကြည့်တွေ မကြာခဏ ရောက်လာသည် ကို သျှားလက်ကသတိပြုမိ  
သည်။ ။ သိပ်ချောသိပ်လှသလို ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက ခေတ်ဆန်သည့်  
သျှားလက်အတွက် သည် လို အကြည့်မျိုးတွေကို ရိုးနေပါပြီ။

"ဟိတ် သျှားလက် တစ်ယောက်တည်းပါလားကွ"

အသစ်စက်စက် သတို့ သားက သျှားလက်အနားရောက် လာပြီး နောက်ပြောင်သည်။ ။

"ဘယ်တုန်းကရော နှစ်ယောက်ရှိဖူးလို့ လဲ"

"သျှားလက်ကလည်း ကွာ အတွေးခေါင်နေပြန်ပြီ၊ ကိုယ်က တခြား သူငယ်ချင်းတွေ အနားမှာ ရှိမနေလို့ မေးတာပါ"

"ရပါတယ် သျှားလက်က တစ်ယောက်တည်း နေတတ်တာပဲဟာ"

သျှားလက်ရဲ့ စားပွဲမှာ တော်မီက ဝင်ထိုင်သည်။ ။ သျှားလက်က အစားအသောက်ကို ဂရုစိုက်ပြီး စားနေသည်။ ။

"တော်မီရေ ဒီမှာ ကိုမိုးမြင့်ကျော် ရောက် လာပြီ၊ နို့မီက သူမလာ တော့ဘူး ထင်နေတာ"

နို့မီရဲ့ အသံကိုကြား၍ သျှားလက်က မော့အကြည့် နို့မီရဲ့ ဘေးက လူကိုမြင်ပြီး ပါးစပ်လေး အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။ ။ ယူဇနဟိုတယ်မှာ တုန်းက သူမကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသောသူပါလား။

"လာ ကိုမိုးမြင့်ကျော် ဒီမှာ ပဲ ထိုင်နော်"

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံတွေဖြင့် ဝတ်စားသော ယောက်ျားတွေရဲ့ ကြားထဲမှာ တိုက်ပုံအင်္ကျီဖြင့် တစ်မူထူးခြားနေသည့် သူပါလား။

"လူပုံက ချောပုံချောရက်နဲ့ ပုံစံက တော်တော် ဒီတဲအောက်တာပဲ"

တွေ့နေကျ စူးရှသောအကြည့်ကို ခံစားရင်း စိတ်ထဲက ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဝေဖန်လိုက်သည်။ ။ တော်မီနှင့် မိုးမြင့်ကျော်၊ နို့မီတို့ ဘေးမှာ

ဝင်ထိုင်ကြသည်။ ။

"သျှားလက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ သူက ကိုယ်ပြောတဲ့ သျှားလက်နဲ့ အတူ ပုံစံတွေ ကူညီဆွဲပေးမယ့် ကိုမိုးမြင့်ကျော်ပဲ"

"ကိုတော်မီ ပြောထားလို့ သျှားလက်ကို သိနေပြီးသားပါ"

သျှားလက်က အသိအမှတ်ပြုသောအပြုံးကို မလွဲမရှောင်သာပြုံးပြီး မိုးမြင့်ကျော်ကို လျှပ်တစ်ပြေး အကြည့်သာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"သျှားလက်နဲ့ ကိုမိုးမြင့်ကျော်တို့ ညှိနှိုင်းပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် ရန်ကုန်က ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆောက်ပြီးတဲ့ တိုက်မှာ တိုက်ခန်းတစ်ခုကို ယူသုံးပါ"

"အဲဒါ ပိုပြီး အဆင်ပြေပါတယ် တော်မီ"

"ကိုမိုးမြင့်ကျော်က နာမည်ကြီးပဲနော်၊ သျှားလက်က လူကိုခုမှ မြင်ဖူးတာပါ"

"ဒါလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ သျှားလက်ကိုလည်း ကျွန်တော်က နာမည်ကြားဖူးနေတာပါ"

"ဟုတ်လား"

သူ့ရဲ့ စူးရှသောအကြည့်တွေကို မလိုလားသော်လည်း အတူလက်တွဲလုပ်ရမည့်သူမို့ သျှားလက်က အလိုက်အထိုက် ဆက်ဆံနေသည်။ ။

"ကဲ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် စကားပြောကြဦး၊ တခြားဧည့်သည်တွေကို သွားဧည့်ခံလိုက်ဦးမယ်"

"ကိုမိုးမြင့်ကျော် ဘာစားမလဲ နို့မီပို့ခိုင်းလိုက်မယ်"

"ထမင်းကြော်ပဲ ပို့ပေးပါ"

နိမိနှင့် တော်မီက သူတို့ အပါးမှ ထွက်သွားသည် ။ မိုးမြင့်ကျော်က သျှားလက်ကိုကြည့်ပြီး စကားကို ဆက်သည် ။

"သျှားလက်ရဲ့ ဒီဇိုင်းနဲ့ အဆောက်အဦ ဘယ်နှလုံး ပြီးပြီလဲ"

"သုံးလေးလုံးပဲ ရှိပါသေးတယ် ကိုမိုးမြင့်ကျော်"

"အဲဒီသုံးလေးလုံးမှာ နာမည်ကြီးသွားတယ် ဆိုပါတော့"

"ဒါလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုမိုးမြင့်ကျော်"

"သျှားလက်က ကိုတော်မီတို့ ဆောက်မယ့် ဆွီဗလော်ရယ် ဟိုတယ်ကြီးကို သိပ်စိတ်ဝင်စားနေတယ်ဆို"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သျှားလက်လုပ်ဖူးခဲ့တဲ့ အလုပ်ထဲမှာ ဒီအလုပ်က အကြီးမားဆုံးပါပဲ။ ပြီးတော့ မန္တလေးမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ခမ်းခမ်း နားနား ရှိနေမယ့် ဟိုတယ်တစ်ခုမို့ ဒီဇိုင်းအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးစား ပြလိုက်ချင်တာပါ"

"အေးဗျာ စိတ်အားထက်သန်တဲ့ သျှားလက်နဲ့ တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ရမှာ ကျွန်တော်သိပ်ကို အားရှိသွားပြီ"

စားသောက်ဖွယ်ရာများ ရှေ့သို့ရောက်လာသည် မို့ မိုးမြင့်ကျော်က စားသောက်နေသည် ။

"ကိုမိုးမြင့်ကျော်က ဒါလေးဘာလေး မလုပ်ဘူးလား"

သျှားလက်က လက်မလေးထောင်ပြီး ဟန်နှင့် အရက်ဖျော်ရည်ယမ ကာ မသောက်ဘူးလားလို့ မေးသည် ။

"ကျွန်တော် မသောက်တတ်ပါဘူး သျှားလက်"

"အလုပ်သဘောအရ ဆိုရယ်ပွဲတွေမှာ ရော မသောက်ဘူးလား"

"သိပ်ကိုမလွဲသာမှ ဘီယာလောက်ပဲ အားနာပါးနာ သောက်ပါတယ်

"

"ဒါဆို ကိုမိုးမြင့်ကျော်က လူလိမ္မာလေးပေါ့"

"အဲလို မပြောရပါလား သျှားလက်ရယ်"

ယောက်ျားတွေကြောင့် မလှုပ်ရှားဖူးသော သူမရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ လှုပ်ခါမှုတစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားသည် ကို သျှားလက်က ခံစားလိုက်ရသည် ။ ထိုလှုပ်ခါမှုသည် မိုးမြင့်ကျော်ရဲ့ အကြည့်ကြောင့်ပေးလားဆိုပြီး စိတ်ထဲမှာ အနှောင့်အယှက်တစ်ခု ဖြစ်သွားသည် ကအမှန်ပါ။

ဒါကြောင့် မိုးမြင့်ကျော်နှင့် ကြာကြာထိုင်ပြီး မျက်နှာချင်းမဆိုင်လိုပါ ။ စားသောက်ပြီးပြီ။ နို့မီတို့ အပေါ်လည်း ဝတ္တရားကျေပွန်ပြီမို့ ပြန်ရန်ပြင်သည် ။

"သျှားလက်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ"

"စောလှချည်လား နေပါဦးလား"

"ခေါင်းကိုက်နေလို့ ပြန်ချင်ပါပြီ"

မိုးမြင့်ကျော်ထံမှ နောက်ထပ်တားသည့် စကားမပေါ်လာခင်မှာ ပဲ သျှားလက်ကစားပွဲမှ ထသွားသည် ။ ကျောက်ဆစ်ရုပ်လေးလိုလှသော သျှားလက်ရဲ့ နောက်ကျောအလှကို ခံစားရင်း မိုးမြင့်ကျော်ရဲ့ နှလုံးသားလေး ပရမ်းပတာ ခုန်မြည်သွားသည် ။

သျှားလက်က နို့မီတို့ စုံတွဲကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့သည် ။

\*\*\*\*\*

## အခန်း (၃)

သျှားလက်က တိုက်ခန်းပြန်ရောက်ပြီး အဝတ်အစားလဲ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ပြီး အိပ်ရာပေါ် လှဲလိုက်သည်။ ။ မိုးမြင့်ကျော်ရဲ့ ရုပ်သွင်က ခု တင်ပေါ်အထိ ငြိတွယ်ပါဝင်လာသည့်အတွက် သျှားလက်က သူမကိုယ် သူမ မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။ ။

"ငါ့ကို ချဉ်းကပ်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတွေ ဒုနဲ့ ဒေးပဲ ကပ်လာတဲ့ လူတွေ ကို မနည်းကြီး ခွာချခဲ့ရတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်မဝင် စားခဲ့တဲ့ ငါ သူ့ကြောင့် ဘာလို့ ငါ့စိတ်တွေလှုပ်ရှားသွားရတာလဲ".....

.....

"မဖြစ်ဘူး ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်အထိအ ပါး မခံနိုင်ဘူး၊ ငါ့ခြေလှမ်းတွေ မမှားအောင် သတိထားရမယ်၊ သူကလည်း ဘာထူးလဲ ယောက်ျားထဲက ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား"

.....

"ဘုရားသခင် တပည့်တော်မ မုန်းတီးစက်ဆုပ်သောယောက်ျားများ ၊ တပည့်တော်မရဲ့ ဘဝထဲသို့ တိုးဝင်မလာအောင် ဘုရားသခင်က မစောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးပါ".....

"သူတို့ ရဲ့ ရန်ကို ဘဝတစ်သက်လုံး တွန်းလှန် ကာကွယ်နိုင်သော အ မုန်းခွန်အားများကိုလည်း ပေးသနားတော်မူပါ အဖဘုရားသခင် အာမင်

ခုတင်ပေါ်တွင် မျက်စိလေးမှ ဝတ်ပြီး ယေရှုဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ အိပ်ပျော်ခြင်းကို ရယူကြိုးစားလိုက်သည်။ ။

\*\*\*\*\*

ညက ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်၍ မနက်မိုးလင်းတော့ အိပ်ရာမှ အနီး ခေါင်းထဲမှာ ကြည်လင်ခြင်း မရှိပါ။

"ဒီနေ့ အားရက်ပဲ အိပ်ရာထဲမှာ နှပ်လိုက်ဦးမယ်"

မနက်စာကို ပြီးစလွယ်စားလိုက်ဖို့ စိတ်ကူးပြီး အိပ်ရာထဲမှ မထသေးဘဲ ဆက်ပြီး လှဲနေသည်။ ။ သူမရဲ့ အတွေးထဲသို့ ပထမဦးဆုံး တိုးဝင်လာသည်က မိုးမြင့်ကျော်ပါလား။

"တောက် ဒီလူ အစုတ်ပလုတ်က ဘာလို့ ငါ့အတွေးထဲကိုဝင်ဝင်ပြီး လာနေရတာလဲ"

မိုးမြင့်ကျော်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ စိတ်ကူးထဲက အတင်းမောင်းထုတ်သည်။ ။ ယိုင်ချင်သလို ရှိနေသောစိတ်ကို နာကြည်းစရာကောင်း မုန်းတီးစရာကောင်းသော အပြစ်များ နှင့် အစားထိုး ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။ ။

ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်လှသော သူမရဲ့ ဘဝအတိတ်အကြောင်းများ ဆီသို့ သူမရဲ့ စိတ်တွေက တရိပ်ရိပ် ပြေးလွှားရောက်ရှိသွားသည်။ ။

\*\*\*\*\*

ခရစ်ယာန်သာသနာပြုကျောင်းမှ နေ ဦးမိုးသီးက နှစ်ချင်းဘာသာတူ မိုက်ကယ်ဆိုသော မိဘမဲ့တစ်ယောက်သာ ထွန်းကားခဲ့သည်။ သားငတ် နေသော ဦးမိုးသီးက မေသို့ထက် နှစ်နှစ်ကြီးသောမိုက်ကယ်ကို ရှစ်နှစ် သားအရွယ်မှာ အိမ်မှာ ခေါ်ယူမွေးစားပြီး ပညာကိုပါ သင်ကြားစေခဲ့သ ည့်။

ပရိတ်တက်စတင့်ဟု ခေါ်သော ခရစ်ယာန်နှစ်ချင်း ဘာသာတူချင်းမို့ ဦး မိုးသီးက ခေါ်ယူမွေးစားလိုက်ခြင်းပါ။ မိုက်ကယ်ကို ဦးမိုးသီးက သိပ်ချစ် သည်။ သမီးအရင်း မေသို့ထက်ပင် ပို၍ အရေးပေးသည်။

ကလေးနှစ်ယောက် ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေလာခဲ့၍ မောင် နှ မအရင်းအချာတွေသဖွယ် သံယောဇဉ် ရှိခဲ့ကြသည်။ တက္ကသိုလ် ကို နှစ် ယောက်စလုံး ရောက်ခဲ့ပြီး ဘွဲ့အသီးသီးကိုလည်း ဆွတ်ခူးရရှိ ခဲ့သည်။

ဦးမိုးသီးက ဘွဲ့ရပြီးတော့ သမီးနှင့်သားကို တစ်နေ့မှာ ကလေးနှစ် ယောက် လုံးဝ မမျှော်လင့်ထားသော စကားကို ဆိုသည်။

"သားနဲ့ သမီး ပညာတွေစုံကုန်ပြီ၊ သားမိုက်ကယ်ကို ဒက်ဒီရဲ့ စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းတွေ ခွဲပေးရဦးမယ်"

"မေသို့ကိုရော ဒက်ဒီက ဘာခွဲပေးမှာ လဲ"

"မိုက်ကယ်ပိုင်ဆိုင်သမျှ သမီးမေသီလည်း ပိုင်ဆိုင်ရမှာ ပေါ့ ကွယ်"

"ဒက်ဒီကလည်း ဘာဆိုင်လို့ လဲ၊ မိုက်ကယ်က မိန်းမယူသွားရင် မေ သီဘာမှ မရလိုက်ဘဲနေမှာ ပေါ့"

"မိုက်ကယ်က တခြားမိန်းမကို ယူမှာ မှ မဟုတ်ဘဲကွယ်"

"ဒက်ဒီ ဘာပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး"

"အေး ခု ဒက်ဒီက မင်းတို့ နှစ်ယောက် နားလည်မယ့် စကားကိုပဲ ပြောမလို့ ကွယ်"

ဦးမိုးသီးရဲ့ မျက်နှာကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်ပြီး မိုက်ကယ်နဲ့ မေသီက ဦးမိုးသီး ဘာတွေ ပြောလာမည်လဲဆိုတာကို ဆန္ဒစောစွာ စောင့်လင့်နေ သည်။

"သမီး မေသီကို ဒက်ဒီ ဘယ်ယောက်ျားလေးနဲ့ မှ စိတ်မချဘူး၊ ဒါကြောင့် စီးပွားလည်း မခွဲရအောင် ဒက်ဒီလည်း စိတ်အေးရအောင် မိုက်ကယ်နဲ့ မေသီကို ဒက်ဒီကိုယ်တိုင် လက်ထပ်ပေးမယ်"

"ဟာ ဒက်ဒီကလည်း မဖြစ်နိုင်တာ"

မိုက်ကယ်က အကြောက်အကန် ပြန်ငြင်းသည်။ မေသီကို လက်ထပ်ရမည်ဆိုသော စကားက သူ့ခေါင်းကို မိုးကြိုးကြီး ပစ်ချလိုက်သလိုပါပဲ။  
"ဦးမိုးသီးရဲ့ မျက်နှာက မိုက်ကယ်ရဲ့ ငြင်းပယ်မှုကြောင့်တည်သွားသည်။"

"ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာ လဲ မိုက်ကယ်"

"မေသီကို ကျွန်တော်က ညီမအရင်းလေးလို ချစ်နေတာပါ ဒက်ဒီ"

"မင်းတို့ နှစ်ယောက် သွေးသားမတော်စပ်ဘဲ ညီမရင်းလို ချစ်စရာမလိုပါဘူးကွာ၊ အိမ်ထောင်ပြုပြီးတော့လည်း သံယောဇဉ် ဆိုတာ ဖြစ်လာပြီး ချစ်သွားကြမှာ ပါ"

"မေသီလည်း မိုက်ကယ်ကို လက်မထပ်ချင်ဘူး ဒက်ဒီ"

"လာပြန်ပြီလား ဒက်ဒီဒေါသဖြစ်အောင် မလုပ်ကြနဲ့ ၊ ဒက်ဒီက စိစ

ဥံသလို နာခံမှ ကြိုက်တာ သိတယ်မဟုတ်လား"

စိတ်ကြီးသလို ပြတ်သားသော ဦးမိုးသီးရဲ့ အကြောင်းကို သိနေသော မိုက်ကယ်နှင့် မေသီက ထပ်ပြီး ငြင်းဆန်အတွန့်တက်ရဲခြင်းမရှိတော့ပါ ။ မျက်နှာမသာမယာနှင့် ခေါင်းငုံ့နေကြသည် ။

"မိုက်ကယ်နဲ့ မေသီကို ချပ်(ချ)မှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဝက်ဒင်လုပ် ပေးမယ်၊ ရီဆက်(ပ)ရှင်ကိုလည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လုပ်ပေးမယ် သိ လား"

ဦးမိုးသီးက ကလေးနှစ်ယောက် မငြင်းဆန်ရဲသည် ကို ကျေနပ်ပြီး မ ဂ်လာပွဲကို ခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပရန် စီစဉ်နေသည် ။

\*\*\*\*\*

ဦးမိုးသီးရဲ့ အစီအစဉ်ကို မငြင်းဆန်နိုင်၍ လက်ခံလိုက်ရသည် ချင်း တူညီသော်လည်း မိုက်ကယ်ရဲ့ ခံစားမှုက ပို၍ ပြင်းထန်သည် ။

မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ လက်ထပ်လိုက်ရသော မေသီကို မိုက်ကယ်က မ ကျေမနပ် ဖြစ်နေသည် ။ မေသီခမျာတော့ မိုက်ကယ်ကိုလက်ထပ်ပြီး သံ ယောဇဉ်တွေ ပိုလာသည် ။ လင်သားလို ချစ်မြတ်နိုးတတ်လာသည် ။

အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ရပြီးသည် အထိ မိုက်ကယ်ထံမှ အချစ်ကို မေသီမရခဲ့ပါ။ မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းခံရသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့် သာ ကြုံကြိုက်ခဲ့သည် ။ ထိုအချိန်မှာ ဦးမိုးသီးက ရုတ်တရက်ကွယ်လွန် သွားသည် ။ ဖခင်ရင်းတစ်ယောက်လို ကျေးဇူးရှိခဲ့သော ဦးမိုးသီးအတွက် မိုက်ကယ်က စိတ်မကောင်းစွာ ခံစားရသည် ။

အဆင်မပြေသော အိမ်ထောင်ရှင်နှစ်ဦးရဲ့ ကြားမှာ မလိုလားသည့်

သံယောဇဉ်ကြိုးလေး တစ်ချောင်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည် ။ မိုက်ကယ်နှင့် မေသီတို့ က သမီးဦးလေး သျှားလက်ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည် ။ သျှားလက်မွေးဖွားလာခြင်းသည် မိုက်ကယ်အတွက် မကျေနပ်မှုကို ဆင့်ပွားစေသည် ။

"မေသီ မင်းဟာ သိပ်အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမပဲ၊ ငါသားယောက်ျားလေး လိုချင်တာ သိရက်သားနဲ့ သမီးမွေးတယ်"

"မိုက်ကယ်ရယ် မွေးချင်တာ မွေးလို့ မှ မရတာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ရတာပဲ၊ ဘာလို့ မကျေမနပ်ဖြစ်ရတာလဲ၊ သမီးမွေးတော့လည်း ချစ်လိုက်ရုံပေါ့ကွယ်"

"ငါက သားပဲလိုချင်တာ"

မီးတွင်းထဲမှာ ပင် မေသီ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်အောင် မိုက်ကယ်ကပြောဆိုနေသည် ။ မေသီခမျာ သွေးနုသားနုနှင့် စိတ်မချမ်းသာမှုကို ခါးစည်းခံနေရသည် ။

သည် လိုနှင့် အချိန်နာရီတွေ ပြောင်းလာခဲ့သည် ။ သျှားလက်သုံးနှစ် သမီးအရွယ်မှာ မိုက်ကယ်က သည်းခံမှုတွေ ကုန်ဆုံးသွားသည် ။ မေသီကို လုံးဝ ပေါင်းသင်းနိုင်ခြင်းမရှိ၍ ကွာရှင်းလိုက်သည် ။ လင်သားကို ချစ်မြတ်နိုးနေသော မေသီရဲ့ တောင်းပန်စကား၊ ကြေကွဲမျက်ရည်တွေ၊ အလွန်ချစ်စရာကောင်းသည့် သျှားလက်တို့ ကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွာခဲ့သည် ။

"ကျေးဇူးရှင် ဒက်ဒီရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ပြီး ဒါလောက်အချိန် တွေကို ငါသည်းခံအောင့်အည်းခဲ့တာပဲ မေသီ၊ ငါ့ရဲ့ ခံစားမှုကို မင်းကိုယ်ချင်းစာပြီး ငါ့ကို လွတ်မြောက်ခွင့်ပေးပါ"

"မိုက်ကယ်က ဒါလောက်စိမ်းကား ပြတ်တောက်နေမှ တော့ မေသီ

ဘာပြောလို့ ရမှာ လဲ၊ မေသီ ဝမ်းအနည်းဆုံးက သမီးလေးသွားလက်ကို ပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်တာကိုပဲ"

"သွားလက်နေရာမှာ သားသာဆိုရင် ငါတို့ အိမ်ထောင်ရေးက ဒီလို ပြိုကွဲချင်မှ ပြိုကွဲမှာ ပဲ"

မဖြစ်နိုင်သည့်စကားများကို ပြောပြီး မိုက်ကယ်က လမ်းခွဲသွားသည် ။ သွားလက်ကို မေသီ တစ်ယောက်တည်းက ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့ရသည် ။ မိုက်ကယ်က ဥစ္စာပစ္စည်း တစ်ဝက်ခွဲပေး၍ မေသီက မကြောင့်မကြန့်နှင့် နေထိုင်နိုင်ခဲ့သည် ။

\*\*\*\*\*

မေသီက မိုက်ကယ်ကို တော်တော် နာကြည်းသွားသည် ။ သွားလက် သိတတ်နားလည်သည့်အရွယ်ကစပြီး ဖခင်ဖြစ်သူ မိုက်ကယ်ရဲ့ စိမ်းကားရက်စက်သည့် အဖြစ်တွေကို သွားလက်အသည်းမှာ သံမှိုစွဲ သလို သိမ်းသွင်းခဲ့သည် ။

"သွားလက်အဖေက သိပ်ပြီး ရက်စက်တဲ့ လူကွယ့်၊ သူ့မှာ အကြင်နာ တရားဆိုတာ မရှိဘူး၊ သမီးကိုလည်း သူ့သွေးလို့ မှ သတ်မှတ်ရဲ့ လား မသိဘူး"

ဒေါ်မေသီနှင့် ကွဲကွာပြီး ဦးမိုက်ကယ်က အိမ်ထောင်နှစ်ဆက်ပြန်ကျပြန်သည် ။ ထိုအိမ်ထောင်နှစ်ဆက်တွင် ဒုတိယအိမ်ထောင်နှင့်ရသော သမီးချယ်ရီကို ဦးမိုက်ကယ်က သိပ်ချစ်သည် ။ ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက် သေဆုံးတော့ တတိယအိမ်ထောင်ထူသည် ။ ထိုအိမ်ထောင်နှင့် မြဲနေပြီး သားသမီးသုံးယောက် ပြန်၍ ထွန်းကားပြန်သ

ည် ။

"သားယောက်ျားလေး မဟုတ်လို့ ဆိုပြီး သျှားလက်ကို မချစ်ပေမယ့် ချယ်ရီကို ချစ်လိုက်တာမှ တုန်နေတာပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒါကို မာမီက လုံးဝ မကျေနပ်တာ၊ သမီးချင်းအတူတူ သျှားလက်ကို သူသိပ်ပြီး လျစ်လျူရှုလွန်းတယ်"

သျှားလက်အတွက် မိခင်ရဲ့ စကားက သွေးထွက်အောင် မှန်နေသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ သျှားလက်ကို အပြင်လည်ဖို့ လာခေါ်ပေမယ့် အတူပါလာ တဲ့ ချယ်ရီကိုသာ အချိန်ရှိသရွေ့ အရေးပေးနေသည် ။

သျှားလက်က ဘေးလူတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံခံရတာ များ တော့ ဖခင်ဖြစ်သူကိုပင် တဖြည်းဖြည်း ခွာလိုက်သည် ။ ဦးမိုက်ကယ်လာခေါ်လျှင် မလိုက်တော့ဘဲ ငြင်းဆန်ခဲ့သည် ။

ကြာတော့ သျှားလက်နှင့် ဖခင် တဖြည်းဖြည်း ဝေးခဲ့သည် ။ မလွဲမရှောင်သာ၍ ခရစ်စမတ်ပွဲနှင့် နှစ်သစ်ကူးပွဲနေ့များ တွင် ပင် ဆုံစည်းသည့်အခါမှာ လည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နွေးထွေးသော စကားကိုပင် မဆိုမိကြပါ။

"မာမီရယ်၊ သျှားလက်ကို ဒါလောက် မလိုလားခဲ့ရင် ဒက်ဒီက ဘာလို့ သျှားလက်ကို လူ့လောကထဲ ခေါ်ခဲ့ရတာလဲဟင်"

တစ်ခါတစ်ရံ ကြေကွဲလွန်းစွာနှင့် သျှားလက်က မိခင်ကို ဖွင့်၍ ပေးသည် ။ ဒေါ်မေသီကလည်း သူ့ရဲ့ ခံစားချက်ကို ရှေ့တမ်းတင်သည် ။

"သမီးအပေါ်မှာ ဒက်ဒီက ရက်စက်ရုံတင် မပါဘူးကွယ်၊ မာမီအပေါ်မှာ သိပ်ကို ရက်စက်ခဲ့တာပဲ၊ တစ်သက်လုံး ရိုးမြေကျမပေါင်းသင်းနိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို သူဘာလို့ ယူခဲ့လဲ".....

"အချစ်မပါဘဲ အိမ်ထောင်ရေးကို သူရှောင်လို့ ရသားပဲ၊ သူယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ၊ မာမီဒက်ဒီရဲ့ စကားကို ရဲရဲကြီး ဆန့်ကျင် လိုက်ပါလား".....

"အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဘာလို့ သျှားလက်ကို သူဆွဲထည့် ခဲ့တာလဲ မာမီရယ်၊ မာမီကို မချစ်ရင် မပေါင်းနဲ့ ပေါ့၊ ယောက်ျားတွေက ဒီလိုပဲ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မချစ်ဘဲ ပေါင်းနိုင်သလားဟင်"

မိခင်ရဲ့ စကားတွေက နုနယ်သော သျှားလက်ရဲ့ အတွေးအခေါ်များ ကို အဆိပ်အတောက် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ။ ဖခင်ရဲ့ ရုပ်ဆိုးသောလုပ်ရပ်၊ မိခင်ရဲ့ တစ်ဖက်သတ်ခံယူထားသော သွေးထိုးစကားများကြောင့် သိတတ် သည့်အရွယ်ကတည်းက ယောက်ျားတွေကို မုန်းတီးစက်ဆုပ်ခဲ့သည်။ ။ ဖခင်ကိုလည်း လုံးဝ နာကြည်းခဲ့သည်။ ။

\*\*\*\*\*